

Landskap: Halland Upptecknat av: Runa Riis Sjöström
 Härad: Halvstad. Adress: Tuleg. 36 Sundbyberg
 Socken: _____ Berättat av: En Henriette Rostöm
 Uppteckningsår: 1944 Född år 1862 i Halvstad.

Lunchhall:

Skolor	Sid. 1-3	Tidsfördriv	Sid. 12-13
Vatten	" 3-4	Musikällskap	" 14
Gym i staden	" 4	Biografen	" 14
Propaganda	" 4	Släktpartier	" 14-15
Stadsdelar, gator m.m.	" 4-7	Namnsdag	" 15
Marknad	" 7-8	Födelsedag	" 16
Tättare och Zigenare	" 8	Barakalas	" 16
Resande Kvaternillskap	" 8	Hämböring	" 16-17
Cirkus	" 9	Kafferep	" 17
Sällskapsopptäkt	" 9	Bad	" 17-18
Äldre samlingslokal	" 10	Skridskoåkning	" 18
Gamla hus	" 10	Kärfärder	" 18-19
Sällskapsliv	" 11-12	Promenader	" 19

Skriv endast på denna sida!

Tunehäll:		forts.	
Kommunikationer	Sid 19-21	Dop och kyrkkyrning	S. 29-31
Siljens	" 21	Konfirmation	" 31
Post	" 22	Begravning	" 32
Telegraf	" 22	Kyrkogården	" 32
Fiskare	" 22	Kyrkan	" 33
Nattvakt	" 22	Sjukvård	" 33-34
Eldsvålar	" 23	Tidningar	" 34
Poliser	" 24	Påsk	" 35
Reuthållning	" 24	Pingst	" 35
Saturna	" 24-25	Första mej	" 36
Fattigvård	" 25-26	Sjätte november	" 36
Tjänstefolk	" 26	Lucia	" 37
Amerikafiber	" 26	Jul	" 37
Kungäroök	" 27	Slakt	" 38
Baler	" 27	Hembagerier	" 38
Bröllop	" 27-29	Torgdagar	" 39

ACC. N:R M. 9336

Lunchill:

frts.

Kräfter

Sid. 39

Blommor

" 40

Bostäder

" 40-41

" Villan"

" 41

Fotografiering

" 42

Bil

" 42

Snickdöter

" 42-43

II.

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

Skolor.

Man läste för gamla gummor. Det fanns ingen flickskola på den tiden. Däremot i läroverket slog sig ihop och hade skola - ett år var en rektor, ett annat år en annan. 1874-75 fanns ingen skola alls för flickor. Sedan kom rektor Hult 1875, då blev det en riktig skola mitt emot Sparbanken. Di hyrde en vanlig väning. Det var fyra rum i fil; 2 klasser läste i samma rum, och där lå man alla yttekläder och så. Det var mest läsa, ett par lärarinnor också. Jag hade min man som lärare. När vi var förlovade, gick det inte an, att man gick och promenader tillsammans.

Nuon träffades någon gång på kalas.

därovet låg nära Slottet. Det var bara
för gosse.

Folkskolan låg vid Storgatan. Först satt
di i en lång gång med en bräda mitt
i. därigen satt längst upp och hade övers-
sikt över två klasser samtidigt på bög-
ge sidor om brädväggen. Sedan flyttade
folkskolan till ett annat hus där det
var bläcklageri inunder, och barnen
brukade hoppa på golvet, så att bun-
karna, som hängde i taket inunder, slog
mot varann. Sedan flyttade den till

Öster. - I folkskolan var det inga lampor;
i gossläsörket hade de folgen, som luk-
lade så illa. Där började de kl. 7 på
morgonen. Lagen fick slippa morgonbö-
nen, inte de barnen som kom från and-
ra sidan. Det var heller.
Det var just inga slagsmål.

Vatten.

Vid Karl XI:s väg var en härlig källa.
Pappa hade drängar, som brukade åka och
hämta vatten.

Skuvvatten tog man från ån, men det
kann ju inte ut någon kloak där då.
Vid källan var en bassäng. Man börja-

de titta om nåtlena. Vid Källan var där
allmän konversation, när alla möttes.

Går i staden.

Apelstauns hade kor. Di brukade gå ge-
nom hela staden. (Apelstauns bo vid
bron på Lister)

Nästän alla köpmän hade hästar.

Bespenning.

Vid Listerbo var en bom över vägen för
bönderna. Di fick betala ett par öre.

Stadsdelar, gator m. m.

Kvar var så långt ut, tyckte man.
Det bodde mest arbetsfolk uti kring.

de tötta om nåtlena. Vid Källan var där
allmän konversation, när alla möttes.

Går i staden.

Apelstauns hade kor. Di brukade gå ge-
nom hela staden. (Apelstauns bo vid
bron på lsten).
Nåstan alla köpmän hade hästar.

Bespenning.

Vid lsten var en bon över vägen för
bönderna. Di fick betala ett par öre.

Stadsdelar, gator m.m.

Kvar var så långt ut, tyckte man.
Det bodde mest arbetsfolk uti kring.

Västerbergs hade varit en bus över en bänk -
den låg ungefär vid Saluhallen.

Storgatan är sig själv lik. Di som ha-
de hus vid Storgatan hade också tomter
nere vid ån. Men gatan gick emellan som
nu. Där var trädgårdar och stall. Pappa
hade stall. Men di hade inte pappa på
det och så så stann till att allt skulle
levas ner. Gatan kallades Extra Vallgatan
före.

Klammerramssgatan hette ett lag Muga-
singatan.

En gata hette Paddegatan, men där ville
di inte så gärna bo.

Storgatan vid Rådhuset fram till Slottet
kallades för Slottsgatan.

Det var egentligen inga nummer på husen,
man så där den och den bodde.

Det huset, där jag föddes, (hörnet av Bank-
gatan - Storgatan, längan åt Storgatan ri-
ven) var ett körsrättshus. Det hade
 varit gästgivaregård för.

Man kände alla här på den tiden, man var

ju så liten.

Bönderna kom ända uppifrån Preved och Torup. Di fick ligga hos köpmännen, som di gjorde affärer med.

Mackad.

Det var Mackader både på Vägen och hös-
ten. Di var här festligt! Di satte
opp bodar på torget. Det varade i två
dagar. Första dén vilde di grönsaker.
di fick man köpa in, så man hade för-
råd sedan. Och så vilde di olika kärl
av trä.

Andra dén var det Mackadodagen. Di

ju så liten.

Bönderna kom ända uppifrån Bremer och Torup. De fick ligga hos köpmännen, som de gjorde affärer med.

Muskaad.

Det var muskaader både på våren och hösten. Då var här festligt! De satte upp bodar på torget. Det varade i två dagar. Första dagen sålde de grönsaker. då fick man köpa in, så man hade för. så sedan. Och så sålde de olika kärl av trä.

Andra dagen var det muskaadsdagen. Då

fick man inte gå ensam som barn. Det
fanns litteratur och politik.

Kreatursmarknaden var på samma gång
men det var utom staden.

Tattare och zigenare.

Tattare har ju alltid varit i Halland.
Här var mycket zigenare. De kom och
slog upp läger och stannade en tid.

Resande teaterföreläsningar.

Det kom också resande teaterföreläsningar
om sommarena. På vintern fanns det
ju inga kommunikationer, då fanns allting.

Cirkus.

Det kom ofta cirkus och så. Di kunde ligga här i veckovis. Det var cirkus Houcke. Förest var di vid tomten vid gamla läroverket, sedan nere vid ån ungefär vid museet. Di hade en ponny, som di satte horn på.

Sällskapspektakel.

Leh vi var här mycket Sällskapspektakel. Teateralongen var i Hotellet härte son, där Palladium är nu. Det var stadsborna själva, som spelade - ofta för välgörenhet, en gång var det för nya banker. Man tillgav sig till att få gå och titta på, det var vi intressant.

ACC. N:R M. 9336:10.

/6.

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

Hädes samlingslokal.

I min spädaste barndom var festessa-
longen i ett hus på vår gård. Det var
den finaste salen - en stor sal. En
tid var det bönsal för läroverket in-
till, en tid höll frimurarena här där.
Till sist använde pappa det till span-
nismagasin. En tid var där biograf.
Samla hus.

Det fanns många hus kvar från den
danska tiden. De berättade att i vårt
hus var det målat i färg, ett jukt-
stycke och ett spöstycke. Men det blev
förstört.

Sällskapsliv.

När alla lärarefamiljer umgicks. När man blev utnämnd vid lärsveket, skulle man ha junta för kamraterna. När man blev utnämnd, sa mamma, att vi kan ha det här (i föräldrahemmet). Efteråt, när alla hade gått, skulle jag och en annan gå på ett "visst ställe", och vi sprang, som vi var i hatten utan schalac och rådnat. Men vi hörde vi steg på gården. Det var vängarna, som hade kommit tillbaka för att hålla serenad för oss, men då sa vi där och kunde ju inte säga nåt och frös och kunde inte tänka ljus! Men mamma förstod vad det var, så hon tände.

Arvid Edman var här i stäm. Di kunde den som
kände honom få veta.

Tidsfördriv.

Om vinarna spelade man kort: komet och
Svarte Petter, och lekte lappar, gömma ringen.
och så brukade man sauna runt ett lock
på golvet, och samtidigt skulle man säga
ett ord, som innehöll initialerna på någon
Om en, som hade initialerna G. H., kunde
man säga olhala, och di skulle den ta
locket innan det ramlade i golvet.

Så gömde man 25-ringen. Man hade lite
vax på baksidan och skulle rita fast
planten på något blankt föremål, öppet så
att man kunde se den. Så fick man komma

in, och den, som sig 25-öringen skulle sätta
sig - helst en bra bit ifrån. - Di lärare
som hade barn brukade ta dom med ibland.
Barnen spelade mycket kula, hoppade
hage och kastade boll. Men det var ute
förstås. - Bland bröte man panter. Man
kunde ja sätta sig på en stor ölbutelj och
ha baren i kors och trä i träd i en signal. -
Man hade ett bord mitt på golvet som man
gick runt. En skulle gå och fästa papper
på rockskjörten och tända på, och så skul-
le man se, hur länge di kunde gå
på, men det var ju farligt, så det gjön-
de man inte så ofta.

Musiksällskap.

Det blev musiksällskap, sedan jag var vuxen. Jag fick ofta ackompanjera. Det var innan Felix Kærling kom hit.

Biografen.

Det fanns en biograf en bit vid torget i Epas hus, nere i en källare.
En biograf fanns nära kyrkan. Före var det posthus (gula hönhuset.)

Slädpartier.

Så var här mycket slädpartier. Då var här vi stänga vintar. Man kunde åka på isen till Bästel. - Det var vi

kallt. man hade ju inte en kamin utan
bara kakelugnar. - När det var släb-
partier brukade sjömännen sätta en
båt på medar och den var prydd med
flaggor. Den var den förnämsta och äk-
te fört.

Det var släbpartier nästan varje dag. Man
äkade ut och drack glögg. Det var så fest-
ligt med släbnät och ljällor. Efteråt
dansade man på Märteassons hela vet-
ten. Vi gjorde sådana släbpartier när
som helst. man var rädd att snön
skulle gå bort.

Måndag.

Måndag har vi aldrig brukat fira.

Födelsedag.

Särskild baren firade födelsedagar. Då skulle man ha bruna böror, köttbullar och rögpöt (saftkäm)

Brenkalas.

På brenkalas berättade man spökhistorier, innan man dukade. Jag kommer inte ihåg vad det var.

Så gjorde man fablier.

Hos brygmästare Rissmarks föräldrar drog man långsoran ut i stugan och in i köket.

Hämtning.

När man var borta, skulle jungfrurna hämta

med lykta. Di tyvlade att hilla fina ljus,
helst skulle det vara två.

Kafferep.

Kafferep var inte vanligt.

Bad.

Man badade i havet, och på västra sidan av
Åkanten fanns ett badhus. Klockan 7-8
var det för herrene, 8-12 för damerna, och
sedan för herrarna hela eftermiddagen.
Man hade inga badkläder. Man blev så
förskräckt och ropade: "där kommer en kull."
Så låg man vid stranden och hade smög-
gåsar med sig. Di hade inga badkläder

eller orka en särk. Det var nog mest barn där.

Det fanns ett badhus ungefär där det nuvarande ligger. Där var kallvattenkurer. Det kom sjuklingar och badade. Det var ett litet stähus. Det var musik på mångnarna. Det var mest landbonor som druck beuan. Gubben Lagergren stod för det hela.

Skidskoåkning.

Di åkte mycket skidskor på Nissan, men inte skidor.

Utfärder.

På söndagarna kunde man åka ut med häst till Karlstorp.

ibland rodde man till Laxö och spelade
kåppla.

Promenader.

Dejvägen var vår promenadväg till ha-
vet. Nu går ju ingen där.
Det var inga promenader på Beget. Det
var exercis där för min tid.

Kommunikationer.

På 1840-50-talet fanns det två hjulbåtar
men de kunde inte gå på vintern. Då fick
man komma med skjut.
När båten kom först på våren, då var "hela
stäm" nere och lag emot. "Rjö med dej
vi träffas vid ångbåten", brukade man

såga. Leik så gick Hallandsbåtarna. Det
gick båtar direkt till Köpenhamn. Jag
har bara varit två gånger i Stockholm
det var ju bättre med teater och balett
i Köpenhamn och så handlade man
där - kläder.

Då man skulle resa till Sävesborg, reste
man klockan tio till Hälsingborg, så fick
man stiga av mitt i natten där och vän-
ta till klockan sex och sedan ta tåg.
När jag reste till Stockholm 1880 reste
vi härifrån klockan sex. Järnvägen var
färdig en bra bit, sen fick vi åka skjut-
te till Fönköping och övernatta
där, och sen kom man fram till Stock-

holm på kvällen. Resan hade tagit två da-
gar.

När man skulle åka bit, fick man gå upp
tidigt och då br' man nattvakter att
knacka på fönstret till jungfruerna.

Vi hade en fem, sex hästar i skän. Vi beuka-
de hyra ut skjuts.

Jag åkte två gånger skjuts till Ängelholm
det gick på en 8-9 timmar.

Diligens.

Diligensen gick en gång i veckan norrut
och en gång i veckan söderut. Den luta-
de när den kom. Man bytte hästar ute
på fälten.

Posten.

Posten var först bara i en första där det fanns en lucka. Man kunde bara hämta post inte skriva något där.
En brevbärare gick omkring med posten.

Telegrafen.

Telegrafen minns jag - ett litet hus vid bron. Det var en kommissarie och ett biträde.

Fiskare.

Skärfiskare flyttade hit och hjälpte upp fisket.

Nattvakt.

Nattvakten gick omkring på de stora gatorna.

Eldsvådor.

Det var mycket ofta eldsvådor. Då var alla skyldiga att hjälpa till. Det fanns vissa forman.

Häsoverket hade egen spruta. Pojkarna skulle hjälpa till och den lärare som kom först fick leda.

En gång när det var särskilt svårt stog hela staden och langade vatten från ån. Vi barn tyckte det var riktigt, att vi aldrig fick se någon eldsvåda, för inte väckte de oss barn på natten. Vi hade bekanta, som bodde vid torget, och de fick ju se eldsvådorna. Det var ett riktigt folknöje.

Poliser.

Det fanns inte många poliser. Det var en gammal en som stod i gat hörnarna och läste opp när det skulle vara auktion, men inte var det väl någon som lyssnade på honom.

Sundhetspolisen "gick och luktade," så man

Reahållning.

Var och en fick ropa och hålla rent utan för ritt. Och så har jag för mig, att di fick skotta undan eno en bit utifl landet också.

Gatorna.

Det var kullerstenar på gatorna och berg-

mästarstenar och rånnstenar fördes över gatorna. Det var kottoriser i min barn-dom, upphöjning vid vidorna.

Fattigvård.

Det var ingen ordnad fattigvård. Det var tråkigt på alla sätt.

Det var mangel på fattighuset. Gubbarna fick dra den och så fick de en slent extra. Varje onsdag och lördag gick folk och liggde. Morfar hade pengar liggande framme.

Det var en, som hade en jungfru, som inte såg så bra ut. Men så skulle hon gifta sig. Då frågade dom, om han hade

det bra. "Ja, han har elva gåsar," svarade
hon. - "Elva gåsar???" - "Ja, sopet vet jag."

Det var många original på den tiden.

Tjänstefolk.

Man hade ofta tjänstefolk till di dag eller
gifte sig. (Fröken S. har varit hos mig i
40 år. Hon får lön den 24 i varje månad.)
Tjänarna förbehöll sig, att inte få lax mer
än vissa gånger i veckan, berättas det!

Amerikafeber.

Det var mest landboarna som fick "Ameri-
kafeber." Det var tydligen många, som reste
in.

Kungabesök.

Kung Oscar var här som prins. Han kom från Varberg. Då han kom vid Högali' och fick se de små husen trodde han, att han redan var i Halmstad. Han tyckte, att det såg bra fattigt ut. Men sen, när han kom till Nare Port, hade de illuminerat hela staden. De hade ljus i varje fönster.

Baler.

Det var Kungabaler på Oscarsdagen; före var det på Karl XV:s dagen också.

Bröllop.

Vid bröllop skulle man visas. Det stod

fullt med folk på gatan, och man tog undan
gardinerna. Det var vanligt, att man skul-
le ut och se bruden.

Bröllopet var mest i hemmen. Men det
var i kyrkan, var det mycket stökat.
När jag gifte mig, hade jag vit klänning,
men sen har jag aldrig haft det. Dagen
efter bröllopet hade jag svart siden-
klänning, fast det var i slutet av juni.
Sedan åkte vi på bröllopsresa till Kö-
penhamn.

Invjanden till fru Bostöms föräldrars bröl-
lop, tryckt på rosa papper i guld, grönt
blått och svart:

ACC. N:R M. 9336:29.

29.

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

Inviteras
att med sin hvaras heder
Handlanden
Wilhelm August Weeds
samt min Dotter
Maria Elisabeths
Vigselakt
i Halmstad
Söndagen den 22 December 1850
Jacob Holst.

o. s. a.

Dop och kyrktagning.

När man fått barn, fick man inte visa sig.
Di fick inte ens gå till fröstet, förrän di

var kyrktagna. Dop och kyrktagning var ofta på samma gång. Kyrktagningen kunde vara hemma, liksom dopet.

Subjudan till fru Postörens dop:

Anmodas såsom Vittne öfvervara vår Dotters
Döpet - På Thursdagen den 6 Mars d. å.
kl. 4 eftermiddagen.

Halmarstad 1862

Elise Wred

W. A. Wred.

(Tryckt på vitt papper)

När jag skulle döpas, kom en fru med en
liten pojke på fyra år hem. Pojken ha-
de med sig en liten ring som gåva. När
jungfrun sig det, sa hon: "Kun, om hon

inte vill, så slipper hon väl?" (Hon trodde, att ringen betydde förloining!)

Konfirmation.

Alla flickorna gick till sammans i konfirmationen. Det var 100 stycken. Vi gick för prästen Mellquist, måndagar och torsdagar. 9-11. Då fick vi lov från skolan, men vi behövde inte ta igen det. Vi började skola efter jul och höll på till juni. Vi höll till där pastorsexpeditionen är nu. Vi hade svarta gleskläningar. Det var så varmt.

Begravning.

Före lå' man ut gravris, om man kände den döda. Det var mera familjärt då.

Jag kan inte komma ihåg, att fruntimmer var med i begravningslaget.

Man hade prestare, det har man nu med. Före fanns det inga färdiga kistor. Då fick snickarna komma och ta mått.

Kyrkogården.

I forna tider var kyrkogården runt kyrkan. Sen blev den på Norr i två avdelningar, och nu har di på Väst, där är krematorium också.

Di har börjat med ljus på julafton på den nya kyrkogården.

Kyrkan.

Kyrkan restaurerades fjörra gången på 1870-talet. Där var så smala bänkar och för lite. Orgelläktaren var övert.

Man fick köpa bänkar i kyrkan, så man körde ut folk när man kom. Det var ju för trångt och det togs ju bort sen.

Läroverket hade särskilda bänkar. De skulle gå var söndag. Sen blev de för många, så de fick gå varannan i stället. En lärare skulle vakta.

Sjukvård.

Lasarettet låg vid an. Läkaren var både stadsläkare och lasarettsläkare på en gång.

Mamma hade årsackord, di betalade en gång
om året vare sig di var sjuk eller inte.
Scharlakansfeber skötte man hemma. Det
fanns inget epidemisjukhus.

Tidningar.

Halmstadbladet klippte ut andra tidningar
mest. Sen kom Hallandsposten.

Pappa hade en lysk tidning, dübeckertid.
ning. Han ville veta spannmålspriserna.

Familjejournalen var mycket ansedd. Han
hätte Gernant, som gav ut den. Den flytt.
tade till Stockholm sen. Det var mest
berättelser, inte så mycket plancher.

✓ Päsk.

Till päsk hade man färgade ägg. Man band om lökblad och hundkär. - Man hällade ägg. Di var hälskohta. Di man åt, var ofärgade, man brukade tävla om, vem som kunde äta mest.

Jag minns inte, jag har sett några eldar, men man fick ju inte gå ut som van.

✓ Pingst.

Den pingstaften var det pingstbrudar. Det var vitklädda flickor. Dagen före gick di omkring och lögde konstgjorda blommor att sätta i häret. Di brukade få en plant. Det var små fylliga ungar.

1 Första maj.

Första maj var det extra firning på Tivoli.
Lärsvirket hade egen musikkår. Di marsche-
rade genom staden den första maj. Di skul-
le ut på utflykt. — Senare hade man ut-
färder med sig. Ibland fick man ta extra-
lag. Lärarna hade hela familjen med sig.
Ibland for vi till Båstad och det kom andra
läroverk dit också från andra städer. Men
det var först i början av höstterminen.

Sjätte november.

6 november var det fest på skolan i läro-
verket för barnen och andra. Man band gir-
lander till kungens porträtt och klädde.
Lek vi var lysa tänd.

Lucia.

Nu har di börjat på med Lucia. Det är affä-
rerna och tidningen.

Jul.

Julgran hade man, så långt jag kan minnas.
Och julbord, där var saker, som man hade
fått i julkäpp och tog fram på julbordet
om juleana.

At hjänsöfvelhet gav man hözar på julen.

I varlags hade man grovbröd - av kokt spud
och smideg; vartbröd och efterbaksbröd.

Vörtbröd hade man till jul. Ett bak bekade
man bara till att ge bröd.

Slakt.

I november-december slaktade man en ko och
två grisar. Får hade lantbruk utanför staden
i Snöstorp. Di tog hem djuren på kvällen
innan och slaktade dem på natten. Det var
så oerholigt vid slakten. Två drängar satt och
hackade kött hela dagarna - köttkvarn fanns
inte. - Jag ville hjälpa till i köket, men
jungfrurna körde ut mig. Di lyckte, di gör.
de det bättre själva, så jag fick inte lära
mig någonting, innan jag gifte mig. Det fanns
ju inga hushållsskolor då.

Hembagerier.

Det fanns hembagerier före.

Torgdagar.

Det var torgdagar onsdag och lördag. - Det fanns ingen chackateribok. Allting lagades hemma.

Kräftor.

Jag hade inte sett kräftor, förrän jag blev gift. Då skulle vi ha en herremiddag, och jag hade fått se färdigkokta kräftor i en affär och köpte ett tjug - bittes förstånd hade jag inte! Jag la upp dem på ett fat och var vi stolta över mina kräftor, och herrens va! de kräftor, det var härligt! Men det det räckte ju inte till mer än till varsin!

Blommor.

Det fanns inga blommor annat än hyacinter.
Jag brukade få en bli hyacint på min födel-
sedag. Man fick gå till trädgårdsmästaren för
att köpa blommor, det fanns inga affärer.
Bismarks hade handelsträdgård, det var
här ungefär (vid v. Möllers väg). — Jag var
inte blarippor förrän 1880, när jag kom till
Stockholm. Här fanns de inte då.

Bristäder.

Man hade skugels överallt och en gångmatte
där man gick mest. — I marfars tid hade
man både sand och luris på golven.
Fotograf Hallgrens hus nr 75. Det hade

Di hade små, små rutor; det var en stor stuga
på nedre botten, men där oppe låg inte
två rum ihop utan alla låg för sig, utan
där emellan. Det var mycket gammalt.
När det revs hittade di likkistor under
huset. Det gjorde di under dessa teg och så.

Mammans mormor spann ryttid (till färgrikt?)
skor var färgar.

"Villan."

Det barakhemmet ligger nu, låg "villan". Där bod-
de de Petris mormoräldrar. Alla vänner var
"villan" var, det fanns inte mer än den vil-
lan i staden. Vågen dit var så smal att skjut-
vagnar måste räkna innan man för därifrån
så att inte två för samtidigt.

Fotografering.

Morbror var fotograf. Det blev moderat ett
lag att fotografera sig. Tänk såna ställ-
ningar de hade att sätta fast huvudet med!
Man kunde ju inte röra sig.

Bil.

Min man ville aldrig åka bil. Han var 80
år när han dog. Det var 1927.

Kuckdöter.

Det var en kopparslagare, som skulle presta-
vera en gång. Begravningsstågen brukade gå Strö-
gatan fram. När kopparslagaren gick där fick
många bekanta bryn på honom och ropade:

Vad gör du för hänting? Ss, ss, viski' kopparslagen
jag prestarede. Men den gången hade siget
tagit en annan väg, så han gick där ensam
och prestarede!

En annan gång var han sjuk och doktorn skul-
le ha vinnor. En hänteflicka skickades.
Med en flaska till doktorn, men så räke-
de hon slå vänder den. Men hon tyckte
inte det var så usla utan tog en ny flaska
och kisade sjöls i den. När doktorn skulle
undersöka det, sa han: "Är det verkligen fin
kopparslagen?" "Jodi" sa flickan. Doktorn
undersökte igen och sa: "Jamen är det verkligen
det?" "Jodi" sa flickan. "Ja, då var det verk-
ligen inte biff ut än än kopparslagen är
med barn!"